

— A Várbazár szobrászművészeit kitelepítés fenyegeti. Mikor Ybl Miklós megépítette élete főművét és legeredelibb remekét, a Várkert dunaparti megoldását, a hegy lábát nemes építménnyel szegte be. A földszintes építményt boltok sorozatának szánta — és így keletkezett a Várbazár elnevezés. Bazár azonban sohasem lett azon a helyen, mert nem akadt vállalkozó, aki boltot bérelt volna a Várhegy tővében. Miután évekig üresen tátongtak a helyiségek, az egykori várkapitányság végre arra a bölcs gondolatra jutott, hogy művészekkel kellene benépesíteni a lakatlan helyiségeket. Így keletkezett a várbazári művésztelep. Körülbelül husz művész — ma már csupa szobrász — dolgozik ott azóta is ingyen-helyiségben, ami nagy áldás számukra még akkor is, ha a helyiségek tökéletlen és kényelmetlen berendezését számbavesszük. Ez ellen az idilliúmi művészparadicsom ellen forgat most zordon tervet a Közmunkatanács. Nem tetszenek neki a „gondozatlan műterembejáratok“. Csak-hogy azok nem is műterembejáratok, hanem boltbejáratok. Olyanokul kapták őket a művészek. A kifogásolt bejáratok miatt a Közmunkatanács ki akarja telepíteni a művészeket arról a helyről, amelyet olyan érdekesen vonzóvá tettek ők maguk azzal, hogy egyszerűen ott élnek, ott dolgoznak és a boltok szánt helyiségben nemes kulturát termelnek. Helyükre Budavár közmúzeumát telepítené a Közmunkatanács, noha a budavári köemlékeknek már van múzeuma a Halászbástyában. Az elgondolás erőltetett és megvalósítása feleslegesnek látszik. Annál is inkább, mert a Közmunkatanács is úgy képzeli, hogy a kitelepítendő művészek számára előbb megfelelő műtermes lakásokat építtessen az állam. A megoldásnak ez a feltétele szerencsére az egész tervet elodázza, hihetőleg olyan időpontig, amikorra a Közmunkák Tanácsának nagyobb gondja is lesz, mint hogy derék művészemberek békéjét megzavarja és az államnak felesleges költséget okozzon. A Közmunkák Tanácsának megmozdulására egyébiránt az adott alkalmat, hogy nemrégiben szabaddá lett a műtermek néhányja és természetesen arról volt szó, hogy a kultuszminisztérium a jelentkező művészek között osztja szét a műtermeket. A Közmunkatanácstól kért előbb véleményt, s a vélemény úgy hangzott, hogy a megüresedett műtermeket az állam ne adja a jelentkező művészeknek, a Tanács jövő terveire tekintettel. S ez a vélemény akkor hangzott el, mikor az egész ország visszhangozza a művészek nyomorát, s mikor különösen a fiatal szobrászoknak semmi eszközük és módjuk arra, hogy műtermet béreljenek.